

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет

**Економіка та менеджмент:
перспективи розвитку**

**Экономика и менеджмент:
перспективы развития**

**Economics and management:
development perspectives**

Матеріали
IV Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 20 листопада 2014 року)

Суми
Сумський державний університет
2014

на принципах отделения политики от обслуживания, проверке качества и эффективности работы рынком, ориентации на потребности клиента, перенесения контроля с процедуры исполнения на качество результатов работы, контрактной системы найма и оплаты по результату. Идеи реорганизации государственного управления Д. Осборна и Т. Гэблера (США) привели к рассмотрению антрепренерской модели управления. Исследования инновации органов управления штатов и местного самоуправления, Д. Осборн и Т. Гэблер [1] предложили внести идеи предпринимательства в государственный сектор с целью повышения его результативности и эффективности. Организационно-управленческий компонент политико-административного управления, «включающий в себя как продукты «прошлого» управленческого труда (решения, объективированные в стабильной должностной структуре, административном распорядке), так и систему стихийно сложившихся (неформальных) правил и норм отношений». Особое внимание следует обратить на последнюю «неформальную» составляющую организационно-управленческого порядка, зачастую оказывающую решающее влияние на практику политико-административного управления, отношения внутри административных организаций и между ними в сфере природопользования. Поэтому для Украины интересен опыт других стран в реализации антрепренерской модели управления

1. Осборн Д., П. Пластик. Управление без бюрократов: пять стратегий обновления государства. / Общ. ред. Л.Н. Лопатникова. - М.:Прогрес, 2001. - 536 с.

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Троян М.Ю., к.е.н., **Старків І.Л.**, студент
Сумський державний університет (Україна)

Структура, напрям та інтенсивність розвитку національної економіки будь-якої країни є важливою запорукою її економічного становища, а відтак і добробуту життя населення. Саме стан національної економіки обумовлює взаємодію всіх економічних суб'єктів і їх зв'язок у процесі господарювання, основна мета якого задоволення потреб суспільства, як у матеріальному, так і в соціальному плані.

Як відомо, національна економіка це сукупність підприємств, домогосподарств і установ, що функціонують у межах певної держави. Кажучи узагальнено, національна економіка являє собою єдиний організм, що працює за певними законами. Сучасний стан національної економіки України характеризується відставанням у господарюванні, порівняно з іншими періодами та роками. До того ж, втрата Україною частини території з

досить розвинутою туристичною інфраструктурою, в також військові дії на території держави завдали значних збитків економічному становищу країни в усіх галузях національного господарства.

Економічні експерти стверджують, що в разі продовження воєнного конфлікту відбудеться різке падіння економіки [2]. Національний банк України для встановлення рівноважного курсу валют запровадив замість фіксованого гнучкий курс котирування, який забезпечує цінову стабільність, більш стійку адаптацію до зовнішніх і внутрішніх впливів. На сьогодні ці нововведення дають свій результат, але, на жаль, за оцінками експертів, не значний [3]. Негативний економічний вплив має й зростання порівняно з попередніми роками рівня інфляції. Крім того спостерігається спад промислового виробництва, відбулася зупинка багатьох будівельних робіт, призупинилась робота деяких машинобудівних та металургійних заводів, зменшилось число інвестицій до нашої країни, знизився рівень експорту сільськогосподарської продукції.

Відомо, що Україна володіє значним запасом природно-сировинних ресурсів, має досить вдале географічне положення, на території держави проживає велика кількість осіб працездатного віку. Проте наявний потенціал використовується не на повну силу, адже серед проблем, що впливають на рівень економічного національного розвитку можна виділити наступні: в Україні слабе освоєння нових родовищ, застаріле обладнання, яке є непридатним до використання, майже відсутнє запровадження нових технологій у виробництво товарів та послуг, неефективна правове і економічне поле для роботи бізнесу, в також високий рівень корупції.

Для вирішення даних проблем необхідно провести реформування економіки на законодавчому рівні, встановити вигідні стосунки з іншими державами, провести пошук нових ринків збуту, запровадити європейські стандарти виготовлення товарів та послуг, введення нових технологій виробництва, розвиток науково містких галузей. Позитивно вплине на розвиток національної економіки вдосконалення податкової системи та збільшення інвестиційної привабливості держави [4]. Сьогодні, через складну ситуацію, що склалася на сході України, увага міжнародної спільноти прикована до нашої країни. Іноземні держави намагаються допомогти Україні зберегти свою єдність. Головним завданням залишається забезпечення суверенітету і територіальної цілісності. Для цього потрібно розв'язати ситуацію, що склалася, шляхом двосторонніх переговорів між сторонами конфлікту, інтегрувати український народ в єдине ціле зі створенням цільових проектів із залученням людей з різних регіонів України.

Загалом Україна має високі шанси стати конкурентоспроможною державою, досягти економічної стабільності та зростання ефективності національної економіки, що забезпечить добробут її громадян.

1. МВФ. Економіка України через війну впаде на 7,25%./Економічна правда. – 2014. [Електронний ресурс]. URL : <http://www.epravda.com.ua/news/2014/09/2/488211/>
2. Міщенко В.І., Нідзельська І.А., Кулінець А.П., Шульга С.О. Гнучкий режим курсоутворення: етапи запровадження та можливі наслідки для економічного розвитку України: науково-аналітичний матеріал №15. – К: Національний банк України. Центр наукових досліджень, 2010. – 124с.
3. Чистілін Д. До питання стратегії економічного зростання України. Політико-економічний журнал №2, 2003. – с.62.

ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ВІТЧИЗНЯНИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

Шацька З.Я., к.е.н., доцент кафедри економіки підприємства
Київський національний університет технологій та дизайну (Україна)

Починаючи з 2000-го року вітчизняні підприємства вимушені були стрімко перейти на нові ринкові умови господарювання. Вони не мали змоги, як зарубіжні підприємства, здійснювати еволюційний розвиток власних систем управління в нових складних умовах. Вітчизняні підприємства відразу перейшли до стратегічного управління. При побудові системи стратегічного управління на регіональному рівні вона стикається з такими проблемами.

Зовнішні проблеми та загрози:

1. Складність отримання необхідної інформації для проведення стратегічного аналізу. На вітчизняних підприємствах, в більшості, не проводиться постійний моніторинг зовнішнього середовища, що не дає змоги постійно отримувати необхідну для аналізу інформацію.

2. Необхідність врахування при проведенні стратегічного аналізу великої кількості дестабілізуючих чинників зовнішнього середовища. Всі ці чинники впливають на підприємство одночасно, ускладнюють виокремлення критичних зовнішніх чинників і їх подальший аналіз.

3. Відсутність чіткого уявлення у керівництва про можливості підприємства, якими воно володіє та тенденції його майбутніх змін не дає змоги виокремлення критичних внутрішніх чинників і їх подальший стратегічний аналіз.

4. Не своєчасність проведення стратегічного аналізу. Терміни проведення аналізу повинні давати можливість прийняття відповідних і своєчасних управлінських рішень, спрямованих на вироблення відповідної реакції підприємства на вплив зовнішнього середовища.

5. Безсистемність проведення стратегічного аналізу. В сучасних складних умовах стратегічний аналіз повинен носити постійний характер на основі даних безперебійного моніторингу зовнішнього середовища підприємства.